

God komt wonen vlak tegen ons bestaan aan. In een huis van de hoop.

Toen Koning David zijn intrek had genomen in zijn paleis en de Heer gezorgd had dat al zijn vijanden in heel de omtrek, hem met rust lieten, zei hij tegen de profeet Natan: 'Nu moet u eens zien! Zelf woon ik in een paleis van cederhout en de ark van God staat onder tentdoek!' Natan zei tot de koning: 'Doe gerust wat u van plan bent; de Heer staat u bij.' Maar diezelfde nacht nog werd het woord van Jahwe gericht tot Natan: 'Zeg aan mijn dienaar David: zo spreekt de Heer: **Gij wilt voor Mij een huis bouwen en Mij daarin laten wonen?** Zo spreekt de Heer, Heer van de hemelse machten: Ik heb u uit de steppe gehaald, achter de schapen vandaan om vorst te zijn over mij volk Israël. Op al uw tochten heb Ik u bijgestaan, al uw vijanden heb Ik vernietigd, uw naam heb Ik groot gemaakt als die van de groten der aarde. Ik heb mijn volk Israël een gebied gegeven en het daar geplant om er te wonen. Het wordt niet meer opgeschrikt en door geen boosdoeners verdrukt zoals vroeger, in de tijd dat Ik over Israël, mijn volk, rechters had aangesteld. Ik heb gezorgd dat al uw vijanden u met rust laten. De Heer kondigt u aan dat Hij een huis voor u zal oprichten. Zo zal uw huis en uw koninklijke macht altijd stand houden; uw troon staat vast voor eeuwig.'

(Vierde Adventszondag - 2 Sam. 7, 1-5, 8b-11, 16)

actualisering

Zie in welke koterij je bent geboren. Je was toen al niet welkom in de herbergen van de stad. Had je je les niet geleerd? Waarom kon je je mond niet houden? Waarom ging je niet op in de massa, onzichtbaar en veilig, je woorden wikkend en wegend, ja-knikkend als iedereen? Zoveel dreiging hing er rond je leven, dat je voortdurend moest uitwijken, naar Egypte, naar een verlaten plek, een berg, een overkant van het meer, een Hof van Olijven. Waarom kon je je niet blijvend vestigen in deze wereld, in dit leven, in de realiteit van onrecht en armoede, in de verhouding van meesters en knechten, in de orde van schriftgeleerden en heersers? Wat maakte je specialist van het vreemdeling zijn, van het onderweg zijn, van het thuisloos zijn zolang niet heel de aarde een thuis is? Wie je wou volgen kreeg een waarschuwing: "Ik zal je uit je comfortzone halen. Vossen hebben holen en vogels nesten, maar Ik, de Mensenzoon, heb geen steen om mijn hoofd neer te leggen." Welke onrust dreef je voort? Van welk land droomde je? Van welke belofte leefde je? In welke opstanding geloofde je? Welke God riep je?

(Karel Malfliet, Tekstenboekje van Spoor ZES 'Verder dan thuis')

Op ons laatste traject op weg naar Kerstmis, ontmoeten wij twee mensen. Twee belangrijke schakels in de lange geschiedenis van God met de mensen. Hun namen: David en Maria. Zij zijn voor ons als een spiegel. Vraag is: Hoe gaan wij naar Kerstmis? Als David of zoals Maria? David, de machtige, de koning. Die zit stevig op zijn troon. Hij heeft rust gevonden en zich gesetteld in zijn paleis. En God? Die woont nog altijd in zijn tent. De tent waarin God is meegetrokken met de mensen, vele lange jaren door goede en bange tijden. Een tempel zou toch beter passen bij God, vindt David. Is zo'n imposant huis wel de plaats waar God wil wonen? vraagt de profeet Natan zich af. God laat zich immers niet binden in prachtige tempels. In de tent is God dicht bij zijn mensen, zo is Hij altijd met hen meegetrokken, daar is God thuis. **God wenst geen huis van steen. God wil tussen de mensen wonen. Daar is zijn plaats.** In en met mensen alle dagen op stap gaan, zo wil God zijn. Doorheen mensen, doorheen hun spreken en doen zich laten zien in de wereld, zich laten zien aan de ander. Niet in een paleis wil God wonen. Wil je God een plaats geven, geef Hem dan een plaats bij de mensen, want bij en in de mensen wil God wonen. Wil je God ruimte geven, geef dan ruimte en leven aan de mensen; daar zal God wonen, leven. Ook in het evangelie komt tot uiting dat God tussen de mensen wil verblijven. Voor de menswording van zijn zoon kiest Hij een eenvoudige meisje uit een doorsnee gezin. Die wordt door Hem uitverkoren om zijn zoon te ontvangen. God woont daar waar mensen 'ja' zeggen. Door ons 'ja' krijgt de vraag of we als David of zoals Maria naar Kerstmis gaan een duidelijk antwoord.

(Liturgiemap Welzijnszorg 'Onbetaalbaar', p. 26-27)

verdiepende tekst

Het zal niet 'iets' maar 'iemand' zijn.

Hoop brengen in bange tijden, recht laten geschieden waar veel onrecht is, genezing voor wiens hart gebroken, bevrijding voor wie vast zit in oordeel en in angst. Van mooie woorden zal het heus niet komen, papier is heel geduldig weet u wel. Door wijsheidsstromen vloeiden vele woorden, massa's ideeën raasden door de geschiedenis. Zij die arm zijn trekken nog steeds aan 't kortste eind, rijken willen vooral rijker worden. Neen, de boodschap is dat ieder hoop mag putten, dat ieder vree en vreugde, toekomst vinden mag. 't Zal gebeuren dat een ongekende op zal staan, midden tussen jullie door zal lopen, angst en wanhoop met zich meeneemt en een spoor van licht en goddelijke vonken achter laat. Geloof dat Hij te kennen is in de kleine goede daden, de zorg, het volgehouden mededogen, de blijdschap, de verwondering om het goede en het schone, en meest van al, waar Hij aan kleine mensen recht verschaft.

(Kris Buckinx)

<https://welzijnszorg.be/webshop/campagnefilm-2020>

gebed

De tent waarin Gij wilt wonen,
dat nomadenverblijf,
zegt ons dat Gij een God van de weg zijt.

Gij slaat uw tent op,
nu hier,
dan daar,
op alle mensenwegen.

Wie zal u zeggen
waar Gij moet wonen?

Wie zal u vastzetten
in een huis,
in een paleis,
in een tempel?

Gij woont daar
waar we samenkomen
in uw naam.

Laat ons dan
oplettend leven, God,
want we weten niet

of Gij vandaag
uw tent niet wilt opslaan
hier, waar wij zijn.

Ik heb nooit
in een huis gewoond,
sinds de tijd
dat Ik de Israëlieten
uit Egypte heb weggevoerd
tot vandaag toe,
Ik ben altijd meegetrokken
in een tent,
waar Ik in verbleef.
(Frans Cromphout)

lied: 'wij zagen armen binnegaan in een huis vol licht en leven'

Wij zagen hoe het spoor van God
sporen van mensen kruiste.
Wij zagen licht, een vuur laait op,
feest voor armen in het duister.

Wij zagen mensen teer en fier,
bloeien in steenwoestijnen.
Wij zagen hoe de schepping nieuw
gloort in vrede zonder einde.

Refrein

Komt Hij terug op onze weg,
keert Hij verharde harten?
Wanneer komt Hij met licht en lef,
zaaigoed in onze handen?

Wij zagen lammen op het feest,
dansend en opgetogen.
Wij zagen hoe de hoop weer leeft
in de uitgedoofde ogen.

Wij zagen rijken diep ontdaan,
konden zichzelf niet geven.
Wij zagen armen binnegaan
in een huis vol licht en leven.
Refrein

Wij zagen God verloren staan,
zullen zijn kinderen komen?
Wij zagen Gods hart opengaan:
levend water, rijke stromen.
Refrein

(Frank van Essen, Allard Gosens, Jan Willem van Delft,
Sjoerd Visser)

<https://www.youtube.com/watch?v=vd4pxtlMiDA>

https://www.liedboekcompendium.nl/lied/1000-wij-zagen-hoe-het-spoor-van-god-9_5_7